

Mgr inż. Henryk GOŹDZIK
1931 – 2016

Mgr inż. Henryk Goździk wielce zasłużony człowiek dla elektrotechniki polskiej zmarł 18 sierpnia 2016 r. w wieku 85 lat. Całe swoje życie zawodowe poświęcił Instytutowi Elektrotechniki, pełniąc różne odpowiedzialne stanowiska, poczynając od kierownika laboratorium do Sekretarza Naukowego. Urodził się w Warszawie w rodzinie robotniczej. Ojciec pracował w Wydziale Pomiarów Zarządu Miejskiego jako robotnik pomiarowy, w 1944 r. wywieziony do obozu koncentracyjnego do Niemiec zginął.

Mimo bardzo trudnych warunków materialnych i mieszkaniowych, po ukończeniu szkoły podstawowej w 1948 r. rozpoczął naukę w Państwowym Liceum Elektrotechnicznym, pracując jednocześnie w Zakładach Wytwórczych Przyrządów Pomiarowych.

prof. dr inż. Wiesław SERUGA
mgr inż. Henryk ŚWIĄTEK
e-mail: h.swiatek@iel.waw.pl

Institut Elektrotechniki,
ul. M. Pożaryskiego 28, 04-703 Warszawa
PRACE INSTYTUTU ELEKTROTECHNIKI
ISSN-0032-6216, LXIII, zeszyt 274, 2016
DOI: 10.5604/01.3001.0009.4426

W 1951 r. złożył egzamin dojrzałości i uzyskał dyplom technika elektryka o specjalności przyrządy pomiarowe. W tym też roku rozpoczął studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej.

Jako student III roku wydziału Elektrycznego Politechniki Warszawskiej w okresie od 01.07.1954 r. do 01.03.1955 r. został zatrudniony w Zakładzie Miernictwa Elektrycznego i Automatyki Instytutu Elektrotechniki na stanowisku technika – „pomiarowca”.

Już w początkowym okresie pracy w Instytucie wykazał się dobrymi wiadomościami teoretycznymi i praktycznymi, co pozwalało mu na samodzielne rozwiązywanie zagadnień z zakresu miernictwa przyrządów pomiarowych. Przykładem może być stała współpraca z ZWAP A-6 w Świdnicy i znacząca pomoc przy rozwiązywaniu bieżących trudności produkcyjnych oraz znaczący udział w opracowaniu projektu licznika eksportowego.

Rada Naukowa Instytutu Elektrotechniki uchwałą z dnia 16.04.1958 r. przyznała mu tytuł starszego asystenta, a w roku 1961 powołany został na stanowisko adiunkta.

Posiadał dużą umiejętność organizowania prac naukowo-badawczych i bezpośredniego kierowania tymi pracami, co uwzględniając jego wielki takt, predestynowało go do zajmowania odpowiedzialnych stanowisk w ośrodkach naukowo-badawczych. Pod względem etycznie moralnym wykazywał niezwykle dużo opanowania i taktu, był koleżeński i bardzo pracowity.

Dzięki tym cechom charakteru od 01.06.1965 r. zostało Mu zlecone kierownictwo Laboratorium Pomiarów Precyzyjnych Prądu Zmiennego w Zakładzie Automatyki i Miernictwa Elektrycznego, a od 01.06.1965 r. Dyrektor Instytutu Elektrotechniki powierzył

mgr inż. Henrykowi Goździkowi pełnienie obowiązków Kierownika Zakładu.

Na wniosek Zastępcy Dyrektora ds. Naukowych w zakresie zastosowań przemysłowych regulacji i sterowania Dyrektor Instytutu Elektrotechniki powołał mgr inż. Henryka Goździka z dniem 01.02.1966 r. na stanowisko Kierownika Zakładu Automatyki i Miernictwa Elektrycznego.

Mgr inż. Henryk Goździk posiada w swoim dorobku naukowo-badawczym szereg opracowań z zakresu miernictwa elektrycznego i automatyki przemysłowej m.in. w zakresie liczników energii elektrycznej, automatyki w przemyśle cukrowniczym, konstrukcji regulatorów dwustawnych oraz układów pomiarowych i laboratoryjnych. Jest w tym zakresie współtwórcą wielu patentów.

Następnym przedmiotem Jego prac naukowo-badawczych i wdrożeniowych były urządzenia i układy automatyzacji cukrowni. Szerszy zakres prac z dziedziny automatyzacji, w których mgr inż. H. Goździk pełnił rolę wiodącą, dotyczyły systemu URS, obejmującego ok. 30 bloków aparatury wdrożeniowej do produkcji i nagrodzonego w 1966 roku przez Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki. Dalsze prace dotyczyły uniwersalnego systemu pomiarów USP i nagrodzone zostały Nagrodą Zespołową I stopnia w Konkursie – MISTRZ TECHNIKI –1972 r. za opracowanie i wdrożenie do produkcji podstawowego zestawu przetworników pomiarowych uniwersalnego systemu pomiarów – oraz Wyróżnienie zespołu w Konkursie – MISTRZ TECHNIKI WARSZAWA 1973 – za opracowanie systemu przemysłowych mikroelektronicznych elementów i układów logicznych – LOGISTER.

W Zakładzie kierowanym przez mgr inż. H. Goździka powstał i został wdrożony do przemysłu system elemen-

tów logicznych LOGISTER. System znalazł zastosowanie we wszystkich niemal dziedzinach przemysłu oraz komunikacji do automatyzacji procesów produkcyjnych. W Instytucie Elektrotechniki zrealizowano na tej bazie złożone systemy automatyzacji dla Huty Zawiercie i Huty Katowice. Prace wyróżnione zostały Nagrodą Ministra Przemysłu Maszynowego.

W latach 1974 – 75, mgr inż. Henryk Goździk opracował program rozwoju automatyzacji branży maszyn i aparatów elektrycznych.

Istotnym osiągnięciem Zakładu Miernictwa i Sterowania Elektrycznego kierowanego przez mgr inż. Henryka Goździka było także opracowanie i wdrożenie typoszeregu Urządzeń Kontrolno Pomiarowych dla przemysłu.

Dzięki dobrej znajomości problemów i specyfiki pracy Instytutu Elektrotechniki, zdolnościom organizacyjnym, kontaktom i współpracą z przedsiębiorstwami krajowymi, mgr inż. Henryk Goździk został powołany przez ministra Przemysłu Maszynowego na stanowisko sekretarza naukowego w Instytucie Elektrotechniki (01.05.1985 r.), którą to funkcję pełnił do 2003 r. Jednocześnie z dniem 30 września 1985 r. został odwołany z Kierownika Zakładu Miernictwa i Sterowania Elektrycznego.

Za pracę zawodową i społeczną w Instytucie Elektrotechniki odznaczony został:

Srebrnym Krzyżem Zasługi (1971 r.);
Srebrną Odznaką „Zasłużony dla Przemysłu Maszynowego” (1976 r.);
Złotą Odznaką Honorową „Za zasługi dla Warszawy” (1980 r.);
Medalem 40-lecia Polski Ludowej (1984 r.);
Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1985 r.).

Wszystkie powierzone funkcje sprawował przez wiele lat, co oznaczało, że zawsze był odpowiedzialnym pra-

cownikiem. Już od początku pracy był oceniany jako pracownik uczciwy, zdyscyplinowany, sumienny, koleżeński, pracowity, dociekliwy i cieszący się autorytetem w pracy zawodowej. W dalszym okresie pracy była doceniana Jego wiedza fachowa zarówno teoretyczna jak i praktyczna, inicjatywa, zaangażowanie, zdolności organizacyjne i jednocześnie skromność. Jako przełożony cieszył się ogólną sympatią współpracowników. Był wymagający, a jedno-

ześnie wyrozumiały. Ceniono Go za prawość charakteru oraz życzliwy stosunek do współpracowników i podwładnych. W swoim postępowaniu kierował się dobrem człowieka i Instytutu Elektrotechniki. W prowadzonych zespołach potrafił stworzyć dobrą atmosferę twórczej pracy. Był jednym z głównych budowniczych Instytutu Elektrotechniki oraz wysokiej pozycji Instytutu zarówno w nauce jak i przemyśle.

